

Schorsing en ontslag

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 28 februari 2011, bij de commissie per fax ingekomen op 28 februari 2011, is appellant in beroep gekomen van een beslissing van 8 februari 2011, waarbij hij met ingang van diezelfde datum is geschorst, alsmede van een beslissing van 14 februari 2011, waarbij hij met ingang van 1 april 2011 is ontslagen. Door verweerster is op 29 maart 2011 een verweerschrift ingediend. Zowel bij het beroepschrift als bij het verweerschrift zijn producties overgelegd.

Op 11 mei 2011 heeft te Eindhoven ten overstaan van de commissie de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Appellant was aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde mw. mr. ....., werkzaam bij SRK Rechtsbijstand. Namens verweerster waren aanwezig de heer ....., rector van de scholengemeenschap ....., de heer ....., conrector van deze school en mw. ....., personeelsfunctionaris. Zij werden bijgestaan door de gemachtigde van verweerster mr. ....., werkzaam bij de KBVO.

2. Feiten

Appellant is met ingang van 29 november 2010 voor bepaalde tijd tot uiterlijk 1 juni 2011 ter vervanging van een tijdelijk afwezige leraar bij verweerster benoemd als lb- docent. Appellant was op grond van deze benoeming werkzaam aan de scholengemeenschap .....met een werktijdfactor van 0.3600.

Bij brief van 8 februari 2011 heeft verweerster, ter bevestiging van een op die dag gevoerd telefoongesprek, aan appellant meegedeeld dat hij met onmiddellijke ingang was geschorst op grond van artikel 9.a.6. van de CAO-VO. Tevens is in deze brief meegedeeld dat verweerster het voornemen had het dienstverband met appellant op te zeggen.

Nadat appellant op 11 februari 2011 daartegen mondeling verweer had gevoerd, heeft verweerster bij besluit van 14 februari 2011 aan appellant met ingang van 1 april 2011 ontslag verleend wegens onbekwaamheid voor de door hem uit te oefenen functie, alsmede wegens gewichtige omstandigheden met het oog op de belangen van de instelling en van het onderwijs als bedoeld in de artikelen 9.a.5, onder b en i van de CAO-VO.

3. Overwegingen

3.1. De schorsing.

Zoals door verweerster ook ter zitting uitdrukkelijk is erkend, gaat het hier om een schorsing op grond van artikel 9.a.6., tweede lid onder d. van de CAO-VO. In dat geval moet de procedure als bedoeld in artikel 9.a.8. van de CAO-VO bij het nemen van het schorsingsbesluit in acht worden genomen. Dit is bij het opleggen van de schorsing op 8 februari 2011 niet gebeurd. Zoals door de commissie reeds vaker is beslist, is het geheel nalaten van deze procedure een zodanig ernstige schending van de rechtspositie van de werknemer dat dit moet leiden tot gegrondverklaring van het beroep.

3.2. Het ontslag

Door appellant is aangevoerd dat de procedure als bedoeld in artikel 9.a.8. van de CAO-VO ten aanzien van het ontslagbesluit niet correct is verlopen. In de voornemenbrief is niet vermeld dat appellant zijn zienswijze tegen het voornemen kenbaar kan maken, noch dat hij zich daarbij door een raadsman kan laten bijstaan. Ook is het definitieve besluit niet meegedeeld na ontvangst van de reactie van appellant op het verslag van het verweergesprek. Van het verweergesprek is immers geen verslag gemaakt, althans het verslag is niet aan appellant voorgelegd voordat het besluit werd genomen.

De commissie overweegt dat verweerster in de brief van 8 februari 2011 aan appellant de gelegenheid heeft gegeven om het verweergesprek, dat hij aangegeven had te willen voeren, te houden op 11 februari 2011. Appellant heeft van die gelegenheid ook gebruik gemaakt; niet is gebleken dat appellant tegen de kort na 8 februari 2011 gelegen datum bezwaar had. Anders dan appellant meent schrijft de CAO-VO in artikel 9.a.8., eerste lid, niet voor dat de mogelijkheid dat de werknemer zich bij het verweer kan laten bijstaan door

een raadsman in de voornemenbrief moet worden opgenomen. Voorts is appellant kort na het verweer per aangetekend schrijven in kennis gesteld van het definitieve besluit.

Wel heeft appellant er terecht op gewezen dat verweerster heeft nagelaten voorafgaand aan het te nemen besluit van de mondeling verstrekte zienswijze een verslag te maken en dit ter beoordeling aan appellant voor te leggen. Naar het oordeel van de commissie behoeft dit formele gebrek in de procedure niet te leiden tot gegrondverklaring van het beroep. Niet is immers gebleken dat er tussen partijen discussie is over de inhoud van het verweergesprek en dat dit voor de behandeling van het beroep door de commissie van belang zou kunnen zijn; appelland heeft zijn standpunten ten aanzien van het ontslag bij de behandeling door de commissie ook volledig naar voren kunnen brengen. Doordat er van het verweergesprek, waarin diezelfde standpunten ook naar voren zullen zijn gebracht, geen verslag is gemaakt, is appelland dus uiteindelijk niet in zijn processuele belangen geschaad.

Vervolgens dient de commissie te beoordelen of verweerster op goede gronden heeft gesteld dat appelland onbekwaam is voor de door hem te vervullen functie van leraar. In het ontslagbesluit heeft verweerster hieraan ten grondslag gelegd dat appelland:

- geen orde kan handhaven in een groep, zodanig dat het niet meer mogelijk was om een goede economieles te geven;
- er klachten waren van ouders en collega's;
- er ondanks ondersteunende acties van afdelingsleider en correctoren geen verbetering plaatsvond;
- de adviezen van de afdelingsleider om de orde in een groep weer enigszins terug te krijgen niet heeft opgevolgd.

Voor de commissie staat voldoende vast dat appelland al direct vanaf de aanvang van zijn aanstelling grote ordeproblemen heeft gekend met zijn leerlingen en dat hij ondanks hem gegeven aanwijzingen omtrent zijn aanpak er niet in geslaagd is daarin de nodige verbetering aan te brengen. De informatie die de schoolleiding hieromtrent van verschillende kanten (de collega's ....., ..., ...en .....) heeft bereikt bieden voldoende steun voor de conclusie dat er in het belang van de leerlingen op korte termijn diende te worden ingegrepen. Dat appelland onvoldoende begeleiding vanwege de schoolleiding heeft gekregen heeft appelland niet aannemelijk gemaakt. Onjuist is ook de stelling van appelland dat het slechts om een enkele groep, waaronder bijzonder lastige, leerlingen ging en hij in andere groepen niet of nauwelijks problemen kende; naast de Havo4 groep, waarbij zich de meest ernstige problemen voordeden, gaf appelland immers alleen nog enkele lessen aan een VWO5 klas.

Appelland had een tijdelijke benoeming ter vervanging van een afwezige leraar. Mede gelet hierop is de commissie van oordeel dat verweerder appelland geen uitgebreide verbeterkans, bijvoorbeeld door wisseling van klassen, of een functioneringstraject behoefde aan te bieden. Verweerder mocht immers in redelijkheid van appelland verwachten dat hij in staat zou zijn de afwezige leraar tijdelijk te vervangen zonder dat zich zulke ernstige problemen met het klassenmanagement zouden voordoen. De commissie acht derhalve de onbekwaamheid van appelland om deze functie te vervullen voldoende vastgesteld, hetgeen leidt tot de volgende beslissing.

4. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep tegen het schorsingsbesluit gegrond;

verklaart het beroep tegen het ontslagbesluit ongegrond.

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 11 mei 2011 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, drs. J.A.M. Buijs en drs. T.E. Sikkema, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.

In verband met de oververtegenwoordiging van de leden, gekozen door de besturenorganisaties, heeft het lid J.A.M. Buijs zich, overeenkomstig artikel 251, vierde lid van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, van stemming onthouden.